

ei wötnud seda nõu mite vasta, waid jääi rahuliste wangi hoonesse. Ja kui ta hukkamise tund läes oli, jõi ta julgeste selle lihtsiga täidetud karika seejä, mis taale surmafs senna toodi, ja lahus julgeste kindla lootusega igawese hea elu peale siit surjast mailmast.

Waat, pagana tarf firja mees

Mii oli oma elu sees. —

Kuis oled, risti ussis, sa?

See peale wötta mõelda.

5. Üks wirk õppija Euclides (ütle Õlliides).

Reefa noore mehe Euclidese ixa sin oli Megara; ometi armastas ta enam Ateenas elada, et seal firja targa Sokratese õppetust kuulda. Aga üks kord said Ateena linna rahwas Megara linna rahwaga väensuseks ja lasid teada anda, et iga Megara mees, kes aga Ateena linna julgeks tulsa, saab kohe finni wöetud ja surma pandud. See oli nüüd noore õppija Euclidesele üks väga kurb sõnum. Kül hea meelega oleks ta Sokratest veel laugemale kuulnud, aga oma elu selle eest ära anda, oli temal ka kass. Wiimaks wöitis tarfuse armastus ometi elu armastust ära. Ta wöttis nõu, kesi feelust mite hoolida, waid iga õhtu hilja salaja Ateena linna pugeda.

Kuulge, kuidas ta seda peale haffas. Iga õhtu, kui päike looja läind, pani ta naeste rahwa riided selga, ja läks nõnda Megara linnast Ateenas, mis wähemast faks penifoormat teine teisest eemal olisid. Kui ta Ateena linna salamahti peajis, läks ta kohe

Sokratese juure, kes ta walmis nii hea oli ja temale õõ otsha mõnda tundi tarfuse asjust löneles. Enne kui päike tõusma haffas, töötas ja jälle salaja foju poole minema, nõnda et keegi Ateena inimene teda tunda ega näha ei saand.

Nõnda julges see auns noor mees, Euclides, tarfuse pärast elu ja surma peale wälja minna, ja ei tüdinend mite ära, iga päew faks penifoormat edasi tagasi, se on, neli penifoormat teed läia fartuse wiisil, et aga Sokratest kuulda ja tema käest tarfust õppida saaks.

Kas sina, kuuljo, sugeja, ta oleks nõnda teind,

Kui Sokratese õppija, kes palju waewa näind?

6. Romulus ja Remus. 753 a. e. Kr.

Albalonga linnas, Itaasia maal, walitses muiste tunningas Procas. Tema jättis riigi oma sahe pojale, Numitor ja Amulius, selle seadusega, et mõlemad pojad teine teise järele wahetades fordamiisi aasta kaupa pidivad walitsema. Aga Amulius wöitis ja ajas oma wanema wenna Numitori ära, lasi teda kül veel elusse jäädva, aga tappis tema poja ära; sest ta kass, et ta järel tulew sugu ehk saab seda üle kohut ja surja tema käte maksmata. Numitori tüttar aga, Rhea Silvia nimi, sai faks poega, Romulus ja Remus.

Kui tuningas Amulius seda kuulis, lasi ta need mõlemad poeg lapsed nende ema Rhea Silvia käest ära wötit, kassiks neid ühe künna sisse panna ja Tiberi